

Bodony János amatőr festőművész

Bodony János gyermekkorában jobbára csak ellenállásba ütközött, amikor ecsetet ragadott. Otthon azt hallotta: ne firkáld össze a falat, a szekrény oldalát. Az iskolában: több vizet használj! Hát ő sok vízbe jó sok festéket keverte. Ennek ellenére vonzotta a festészet. 19 éves korában csinált pár rajzot és akvarellt, majd 7 évig semmit. Azóta viszont szinte folyamatosan dolgozik. Mindig mindent egyedül, segítség nélkül csinált, nem voltak tanárai és sokszor festéke sem, de ez nem keserítette el. Életében sokféle munkát végzett, alkalmi és segédmunkás is volt. A festést is igyekszik jól csinálni. Többféle stílusba és technikai megoldással fest. Ez részben előny, részben hátrány. Előny, ha új képi megoldásokat eredményez. Hátrány, ha a néző a befogadó emiatt kevésbé igazodik el. Munkái közt alig van portré, emberi alakok, mert úgy véli a festészet egy szinten túl pénzkérdés, a modell pénzbe kerül a táj nem. Festményei sok bátaszéki otthonban díszítik a falakat. A sok kiállítás mellett köztéri szobrok restaurálását is ő végezte.

Lényegében belső kényszerből fest. Nem kedvtelésből és nem szórakoztatásra, ez munka. Úgy érzi nem ő választotta ezt a kifejezési formát, hanem ő jött és –úgy, ahogy- ő maradt hozzá hűséges. Szeretne jó és igaz festő lenni, ez nagyon nehéz és keveseknek adatik meg. Úgy gondolja nem kiválasztott, de néha a kezében érzi a lehetőséget. Az igazi néző, a befogadó ember számára valódi sikerélményt, a szellemi erőfeszítéssel, intelligenciájának mozgatóásával megfejtett üzenet jelent. Egyéni világképe, látásmódja, egyedi stílusa értéket képvisel Bátaszéken.